

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

ÖMRÜM

Rüzgarla hazan yaprağının gittiği hızda
Geçmiş ya şu ömrüm onu geçmiş o da güzde
İster mi ebed sormalı rûhum niye nazda
Ah gayreti olmaz mı varıp dursa niyazda

GÖNÜL

Niye vuslat niye firkat niye hilkat a gönül
Unutup fâniye dalmak ne hamâkat a gönül
Çilelerden görünürmüş ya hakikat a gönül
O'na yar ol o sadâkat ne sadâkat a gönül

DÖNERİM KIBLEYE

Giremez gönlüme ağyar O'na ben yar olurum
Dönerim kibleye hû hû diyerek var olurum
Bilirim Rabb-i Rahîm der de ümitvar olurum
Dönerim kibleye hû hû diyerek var olurum

CENNET

Artık yetişir rûha elem fânide yanmak
Cennet gibi bir tatlı ümit cenneti anmak
Aldanma yalan sürmeyecek aşka inanmak
Cennet gibi bir tatlı ümit cenneti anmak

AŞKA AŞIK OL

Ah ümitsiz derde düşmek aşk mıdır dur sevme sen
Aşka âşık ol murâdım Hakk'ı bulmaktır de sen
Gayrı firkat iftirak rüzgârıdır durmaz esen
Aşka âşık ol murâdım Hakk'ı bulmaktır de sen

ŞAŞILIR

Şaşılır mûcizedir ruh şaşılır mucize can
Şaşılır gasp ede insan ne ayıp der ne izan
Çekilir kabrine bir bir göremez haddi aşar
Şaşılır kibrine heyhat güya özgürce yaşar

BU NE CÜRET

Güneşin nûruna bir bak ne camındır ne suyun
Necisin sen ne ki âdem kötüdür böyle huyun
Bu ne sirkat ne cürettir sunarak Hakk malını
Bu benim der de durursun bitecek bitti oyun

O GÜZEL HATIRA

Yine geçmişte hayâlinle gönül şâd olacak
O güzel hâtıra bilmem nicedir yâd olacak
Soramam ah niye firkat niye feryâd olacak
O güzel hatıra bilmem nicedir yad olacak

SENİ BEKLER

Bilirim sönmeyecek dîldeki ümmîd-i nihan
Seni bekler de unutmaz yine döndükçe cihan
Açamaz kimseye mecnun diyerek hâlini an
Seni bekler de unutmaz yine döndükçe cihan

SEVDAYI FISILDAR

Cevretmedi ağyare bakıp kıymadı dildar
Duydum o benim kalbime sevdâyı fısıldar
Şenlendi gönül misl-i bahar sanki ışıldar
Duydum o benim kalbime sevdâyı fısıldar

USANDIM

Dur sevme gönül yetti firâkınla usandım
Ah yâreliyim sînemi çâkınla usandım
Sevda diyerek derde merâkınla usandım
Ah yâreliyim sînemi çâkınla usandım

SUS

Sus söyleme sus dîn-i mübîn halde ayandır
İhlası kuşan sen amelin Hakk'a dayandır
Bitmekte vakit kendini dürt dürt de uyandır
Ah geldi gelir saklı o an belki şu andır

MECNUN GİBİ SEV Kİ

Mecnun gibi sev sev ki gönül Hakk'ını bulsun
Leylâyı bırak lütfuna bak sen ona kulsun
Aç sîneni aç Hû de ilaç rûha sokulsun
Leylâyı bırak lütfuna bak Rabbine kulsun

GÜLÜCÜK

Olmaz mı hiç hediyen insanlara küçücük
Bin paradan kıymetli minicik bir gülücük

AZAR

Hakk'a döner halka dönük şol nazar
Bakmayı öğrenmeyeceksin gözüm
Hikmete bak kudrete bak Hakk yazar
Gayrı çürür görmeyeceksin gözüm

NİCEDİR

Çıkıyor dağlara efgânı hezârın nicedir
Gecedir ah şu bahar gelmedi hâlâ gecedir
Susamaz hiç şu garîbim dili bilsem nicedir
Gecedir ah şu bahar gelmedi hâlâ gecedir

GİBİYİM

Ne yaşım kaldı gözüm hun batacak gün gibiyim
Nicedir ağlayacak dîl yine üzgün gibiyim
Severim amma şu firkat ile küskün gibiyim
Nicedir ağlayacak dîl yine üzgün gibiyim

AŞK

Sarıyor rûhumu hasretle yakan kor mu ki aşk
Bilemem söyle a cânâ bu kadar zor mu ki aşk
Kimi dertmiş kimi derman kimi doktor mu ki aşk
Bilemem söyle a cânâ bu kadar zor mu ki aşk

ÖMÜR

Bakarım ömrüme bir gül gibiyim soldu solan
Ne bahar kaldı ne yaz ah kışı var kalbe dolan
Sorarım kendime bilmem ne şu olmakta olan
Ne bahar kaldı ne yaz ah kışı var kalbe dolan

HAYRET

Yine hasret mi çekersin yine güller mi kanar
Nicedir âhını duymak sine büryan mı yanar
Sana benzerdi o Mecnun ne Kerem senden ırak
Ki seven hıçkırarak hıçkırarak aşkı anar

EZELDEN BERİ VARDIR

Can sevdi gözünden sakınır rûhuma yardır
Vardır bilirim aşkı ezelden beri vardır
Sevdâda gönül hep mi bahar hep mi bahardır
Vardır bilirim aşkı ezelden beri vardır

BAHAR

Varsın ağaran saçlarımın karları tutsun
Gel tatlı bahar sen bana en tâze umutsun
Bilmem şu gönül goncayı bir lahza unutsun
Gel tatlı bahar sen bana bir tâze umutsun

ÜMİD

Hastadır cânâ inan dîl hastadır senden ırak
Bilmedin bükmüş şu boynum inletir hep iftirak
Nerdesin bilmem ki ümmîdim durur hâlâ benim
Bir ışık yak durma n'olur yandı ruhum yandı bak

KÖR İNAD

Nef's ırak tutar oyalar ah aniden olur icâd
Gör Ahmetten Selametden cenazeye döner de ad
Hâlâ bilmez nedir murâd nedir hayat niye ölüm
Bekler durur çözer bilim ah kör inad ah kör inad

YETER

Görün ilimde mâhirim revaçtadır zevâhirim
Mühim olan şu zâhirim içim görünmesin yeter
Libaslarımla tâhirim benim olur mefâhirim
Uyandırır mı âhirim içim görünmesin yeter

YA RABBİ

Usulden oldu aldandım güyâ dünyâ deyû yandım
Meğer cammış güneş sandım kulun affeyle ya Rabbi

GONCA-İ RÂNA

Yetişir gonca-i rânâ kanatır ruhumu har
Yine ümmîd yine firkat yine geçmiş şu bahar
Sorarım ah ederek gönlüme bilmem ne arar
Yine ümmîd yine firkat yine geçmiş şu bahar

GÖNÜL

İnliyor hem geçmiyorsun ah neden hâlâ gönül
Firkatinden etme feryâd sev pekâlâ sev gönül
Ağlayıp aşktan yanarken eylemezdin aşkı yâd
Firkatinden etme feryâd sev pekâlâ sev gönül

KAR KÂRDİR

Heyhat Őu gönöl lânesi bin derd ile nardır
Yağsın ki Őu kar belki benim yâreme kârdır
Ümmîdi sarar ardı bahar ardı bahardır
Yağsın ki Őu kar belki benim yâreme kârdır

VEFA YOK

Ey kalbime sevdâsı giren bende vefa yok
Bilmez gibisin ah Őu solan tende vefa yok
Güz mevsimidir goncâ-i terden de vefa yok
Bilmez gibisin ah Őu solan tende vefa yok

GÖNÜL

Ne derin yârelerin dertlere battın a gönöl
Severek kendini âteşlere attın a gönöl
Bilirim ah o belâ firkati tattın a gönöl
Severek kendini âteşlere attın a gönöl

ŐU GÖNÜL

Ah sînemi sûzân ile kor eyledi derdi
Bir zerre-i sevdâ diledim âhını verdi
Susmaz Őu gönöl söyleyecek goncâ-i terdi
Bir zerre-i sevdâ diledim âhını verdi

SIRRIMI FAŐ EYLEDİ

Yıllar geçiyor kalbe hüzün saldı firaklar
Ben söylemedim sırrımı faő eyledi aklar
Bir gizli ümîd rûhuma nur sanki kucaklar
Ben söylemedim sırrımı faő eyledi aklar

A GÖNÜL

Ayrılmayacak varsa değer aşk diye sakla
Sev sen o zaman sev a gönöl yoksa yasakla
Feryada koşar sanki seven sığmıyor akla
Kim kalbi veren bul a gönöl yoksa yasakla

AĞLA EY DİL AĞLA

Sorma Leylâ aşkı bilmez aldanır hep âşıkân
Anla ey dîl anlamazsan gel dayan Mecnun gibi
Âhıdır sûzan-ı firkatten çıkıp dağlar yıkan
Ağla ey dîl ağla sevdin sen de yan Mecnun gibi

BİTTİ Mİ ŐUBAT

Kimi geçti zanneder bitti mi Őimdi Őubat
Evet binler yıl sürer o alçakça tahribat
Asla unutamam ben yarası derin hâlâ
Müsebbib'çün duamdır kahretsin Hakk teâlâ

YETER EY

Dîl yârelidir vurma aman gonca-i ter ey
Aşktan da ferâgat edemem kırma yeter ey
Ümmîdimi sevdim bakamam el de ne der ey
Aşktan da ferâgat edemem kırma yeter ey

DERTLİ GÖNÜL

Gizler gibi gözler ne o yaşlarla akan sır
Kır dertli gönöl kır Őu ümîd sanma bahardır
Ah açmayacak açmayacak goncada hardır
Kır dertli gönöl kır Őu ümîd sanma bahardır

NE REZİLLİK BU

Arşâ ulaştı zulmün tiksindi senden fezâ
Zalim köpeği misin mazluma bunca ezâ
Ne rezillik bu âdem hem kör oldun hem sağır

Uykun ne kadar ağır yaklaşan yevm-ül cezâ

ANLA CÂNÂ

Anla cânâ söylemem tâ içredür feryâd-ı dîl
Mecnunun hâlindedür sır gör nedür feryâd-ı dîl
Nakşedilmiş rûha sandın tendedür feryâd-ı dîl
Mecnunun hâlindedür sır gör nedür feryâd-ı dîl

AH GÖNÜL

Vah nideyim vah seni sarmış sızı
Sevme demem sev de demem ah gönül
Yâreni sormaz o gönül hırsızı
Gah bilirim gah bilemem ah gönül
Nur mu sanırsın ışıyan yıldızı
Gah gülerim gah gülemem ah gönül

AŞKA VAKİT AZ MI

Geçmiş mi bahar kupkuru bir yaz mı a gönlüm
Ah Aşka vakit az mı biraz az mı a gönlüm
Sâzendeye hasret o kırık saz gibisin sen
Ah Aşka vakit az mı biraz az mı a gönlüm

GÖNLÜM

Ne güzdür ah ne kış gönlüm sever sevmez bahar gönlüm
Usanmaz hiç cefâ etsen demez leyl ü nehâr gönlüm
Firâkından eder feryâd gülistan har hezâr gönlüm
Usanmaz hiç cefâ etsen demez leyl ü nehâr gönlüm